

דנה ברנזון

נחשים וסולמות בדרך הביתה

"אני יצירה של החיים. אני לא קורבן של הנסיבות"

Contento De Semrik

Snakes & Ladders on the Way Home

By Dana Berenzon

ערכה: רות רמות
סדר ועימוד: אילנה לאסרי
מונטז' ולוחות: ש. חלפי
הדפסה: טופ פרינט בע"מ
עיצוב עטיפה: נעמה נחשתאי

תודה לעידו גרין

© 2009 כל הזכויות בעברית שמורות
להוצאת Contento De Semrik
שדרות יהודית 24 תל-אביב
עורכים ומפיקים ראשיים: נתנאל ואסנת סמריק

אין להעתיק ספר זה או חלק ממנו וכן לאחסן בבנק נתונים
או להעביר בשירותים מקוונים, לשכפל, לעבד, או לתרגם בכתב,
ללא אישור מהמוציא

מסת"ב: 978-965-7450-05-5

נדפס בישראל תשס"ט / 2009

printed in Israel

www.semrik.com

www.bookpublish.co.il

תוכן העניינים

7	הקדמה
9	סוף המלחמה, תחילת האימון
18	השאלון
23	הגרמלין
26	האלופה
36	פרספקטיבות
44	הושלכתי מבית הספר
49	ההכנות להרצאה הראשונה
65	מראה
68	הילד הפנימי
82	פסיכולוג
86	פלשבק
92	ההרצאה הראשונה
99	לבד
119	נתקלתי בו
123	ניסיון נואש לחזור לשגרה
128	בני סלע ברח
138	מגע

148	המקום האחרון שחשבתי שאתקל במישהו מהם
151	מערכות יחסים
179	כעס
184	פגישה ביוזמתי עם אחד מהם
195	אמרתי: "אונס"
212	א' א' והנשיא קצב
216	סליחה
222	בדרך לספר שלי
236	כתב תביעה
241	הרפיה
251	פרדה מהחיות
262	מלחמה
274	פרדה מהגוף המת
287	מה עכשיו?
295	תודות

הקדמה

רסיסים.

החיים שלי הם בעצם רסיסים.

המון זמן רק אספתי את הרסיסים בלי כל מושג מה אעשה איתם. לא הייתי בטוחה אם אפשר למצוא משהו שיחבר אותם אחרי כל כך הרבה זמן שהם היו קבורים. לא ידעתי אם אפשר להחיות אותם ואותי.

בשביל להתחיל לחבר את הרסיסים, להחליט באיזה דבק משתמשים, אני צריכה קודם כול להשלים עם האירוע שניפץ אותי. או לפחות להיות מוכנה להסתכל על כל הרסיסים שאספתי, החבאתי, הכחשתי את קיומם, לא כאבתי את קיומם.

אני צריכה להוציא את כל הרסיסים. לגעת בכל אחד מהם ולשים אותם במקום, בתקווה שהם יתחברו ויחזיקו מעמד.

זה נשמע קשה בתיאוריה, כמעט בלתי אפשרי במעשה.

אחד הדברים שנתנו לי את הכוחות להתחיל בתהליך ההרכבה הייתה המחשבה, שסביר להניח שאו שאני אפוצץ את התהליך או שרפאל, המאמן שלי, ירים ידיים ויגיד שאין תקווה, ויעזוב בעצמו. מחשבה מטומטמת, אין ספק. אבל ככה החיים שלי התנהלו עד עכשיו. לא לקחתי אחריות על שום דבר. כל מכשול היה שואב אותי

אחורה. האנשים סביבי התייאשו ממני ומהמכשולים ששמתי בדרך. אני התייאשתי מעצמי. לא הייתה לי שום סיבה לחשוב שהפעם זה יהיה שונה. אבל הייתה תקווה חזקה. רצייתי שהחיים יפתיעו אותי.

את תהליך האימון התחלתי מתוך הבנה שזה או עכשיו או אף פעם לא.

לא היו לי לא כוחות, לא רעיונות, שום דבר. המנטרה ששיננתי לעצמי כל הזמן הייתה: "אני לא מוכנה להמשיך ולחיות חיים של קורבן. אני לא רוצה רק לשרוד. אני רוצה לחיות את החיים במלואם. אני רוצה להרגיש. אני רוצה לנשום." יצאתי למסע חיפוש המהות שלי לפני שנה וחצי בדיוק. מסע מטורף, קשה, כואב, עצוב, שמח, אוהב, תומך.

הספר הזה הוא חלק מתהליך ההחלמה שלי. אני כותבת אותו בשביל לשחרר, להרפות, לחשוף את הסוד. אני כבר לא מתביישת בסוד שלי, הסוד שלי הוא כבר לא ההגדרה שלי.

אני מקווה שהמסע שלי ייתן לאחרים את הכוחות לצאת לאותם מסעות. הרבה מאיתנו כבר קנו להם כרטיסים, ארזו את התיק ורק חסרה ההחלטה להתחיל לצעוד. אני מקווה ששבירת השתיקה שלי תיתן לאחרים את הכוח להשמיע את קולם ולתבוע את החיים שלהם בחזרה.

אני הולכת לצעוק.

אני הולכת לחשוף.

אני הולכת.

אני מוכנה יותר מתמיד.

אני לא מוכנה לשתוק יותר.

אני לא רוצה שאחרים ישתקו.

לא עשינו שום דבר רע ולא בנו האשמה.

אני לא קורבן של הנסיבות.

אני יצירה של החיים.